

Відмовляємося від гуртівщини

Коли утворювалося наше колективне сільське підприємство «Дуліби», навколо ходило багато розмов, що в нас не буде кому працювати в полі. На ту пору і справді у колись неперспективному селі Дуліби переважали люди похилого віку. Молоді — раз два і все. Навіть початкову школу ліквідували, оскільки не було дітей, аби, бодай, створити змішаний клас. Однак люди настояли на своєму і створили окреме господарство.

І що ж, хоча з великими труднощами, але навесні всі поля засіяли, влітку доглянули посіви. А в жнива обмолочували зернові лічених десять днів. Зібрали непоганий урожай: по 45,6 цнт з гектара. Тепер ось тривають осінні роботи. Вкладаємося з комплексом агрозаходів. Тобто при наявності хліборобських справ знайшлися і працюючі руки.

Одна з найтрудомісткіших культур — цукрові буряки. Першого року окремого господарювання розмістили їх на 100-гектарній площі. При догляді рослин майже відмовилися від гуртівщини. Тобто не розширювали буряківничі ланки, а посіви роздали за домовленістю жителям села. Хто скільки міг, стільки й брав. Тож для традиційної ланки перепало лише 15 гектарів. До речі, вона також працює за оплатою на кінцевий результат.

Буряки доглядали не тільки жителі Дуліб, а й усі ті, хто бажав заробити. У тому числі 11 гектарів брали і робітни-

ки з «Рівнесільмашу». Всі разом виростили майже по 250 центнерів солодких коренів на гектарі. Саме по стільки сировини відправляють на завод.

Скажу, що знайшлося немало сумлінних трудівників, які тепер вправляються з технікою. Серед них механізатори Володимир Онищук — зрізає гичку, Андрій Мокійчук — механічною мітлою доочищує, а Андрій Луцюк та Василь Лящук — копають солодкі корені. І не залежно, що не всі вони корінні жителі Дуліб, проте працюють на совість. Тобто кожний сам на себе: скільки і як зробить, так і заробить.

Взагалі вважав і вважаю, що пора відмовлятися від гуртівщини у сільськогосподарському виробництві. Бо ж не всі люди з однаковими здібностями, кмітливостю, рухливістю і т. д. Навіщо їх штучно об'єднувати в якісь підрозділи. Окремо кожного видно, хто на що здатний. За наслідками праці кожного конкретно й відзначати.

З таких міркувань передбачено оплату і в цьому році. За буряки, наприклад, за кожний доглянутий гектар видали по 2000 крб. авансу. Остаточний розрахунок проведемо за кількість та якість зібраного врожаю. Хто не шкодував сил на колективному полі, одержить немало і грошей, і цукру.

Валерій ПУЦЬ,

голова правління
сільгоспідприємства
«Дуліби».